

SENÁT

PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

7. funkční období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA

Senátu Parlamentu České republiky

21. schůze

**PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
SENÁT**

7. funkční období

Těsnopisecká zpráva
21. schůze

Pořad 21. schůze

1. Informace vlády o situaci v místech zasažených ničivými záplavami
2. **Senátní tisk č. 286** – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 382/2009 Sb., o státním dluhopisovém programu na částečnou úhradu nákladů spojených s odstraněním následků škod způsobených záplavami a povodněmi v červnu a červenci 2009

7. funkční období

Obsah 21. schůze Senátu Parlamentu České republiky

1. den schůze – 3. června 2010

Jednání zahájila a řídila místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková

<i>Usnesení schváleno</i>	2
1. Informace vlády o situaci v místech zasažených ničivými záplavami	
Předseda vlády ČR Jan Fischer	2
Senátor Petr Vícha	5
Senátor Jan Horník	9
<u>Další část schůze řídil místopředseda Senátu Petr Pithart</u>	
Senátorka Hana Doupovcová	12
Senátorka Eva Richtrová	12
Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková	13
Senátor Bedřich Moldan	14
<u>Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková</u>	
Senátor Jiří Lajtoch	15
Senátor Jaroslav Sykáček	16
Předseda vlády ČR Jan Fischer	16
Senátor Petr Vícha	18
<i>Usnesení schváleno</i>	18
2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 382/2009 Sb., o státním dluhopisovém programu na částečnou úhradu nákladů spojených s odstraněním následků škod způsobených záplavami a povodněmi v červnu a červenci 2009 – senátní tisk č. 286	
Předseda vlády ČR Jan Fischer	19
<u>Další část schůze řídil místopředseda Senátu Jiří Šneberger</u>	
Senátor Igor Petrov	20
<u>Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková</u>	
Místopředseda Senátu Jiří Šneberger	21
Senátor Luděk Sefzig	21
<u>Další část schůze řídil místopředseda Senátu Jiří Šneberger</u>	
Předseda vlády ČR Jan Fischer	21
Senátor Igor Petrov	22
<i>Usnesení schváleno</i>	22
Závěr 21. schůze v 7. funkčním období.....	22

**Těsnopisecká zpráva
z 21. schůze Senátu
Parlamentu České republiky
(1. den schůze – 3. června 2010)**

(Jednání zahájeno ve 13.00 hodin.)

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Vážené paní senátorky, senátoři, milí hosté, dovoluji vám, abych vás přivítala na 21. schůzi Senátu. Tuto schůzi svolal předseda Senátu na návrh Organizačního výboru podle § 49 odst. 1 zákona o jednacím řádu Senátu. Pokud budu zmiňovat jednotlivé paragrafy, jedná se o ustanovení zákona č. 107/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Pozvánka na dnešní schůzi vám byla zaslána ve středu 26. května 2010.

Děkuji vám, dobrý den. Jsem ráda, že už jste zaregistrovali, že už jsme zahájili jednání.

Z dnešní schůze se omluvili tito senátoři a senátorky. Miroslav Škaloud, Václav Homolka, Vladimír Dryml, Milan Štěch, Jan Hajda, Jiří Nedoma, Petr Pakosta, Ludmila Müllerová, Přemysl Sobotka, Pavel Trpák, Václav Jehlička, Jan Hálek, Milan Bureš, Zdeněk Janalík, Richard Svoboda, Alexandr Vondra, Alena Venhodová, Jan Nádvorník, Tomáš Julínek, Miroslav Krejča, Pavel Sušický.

Pan Karel Schwarzenberg byl 29. května 2010 zvolen poslancem Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Touto volbou mu zanikl mandát senátora. Senát má tudíž v současné době 80 členů.

Prosím vás nyní, abyste se zaregistrovali svými identifikačními kartami. Pro vaši informaci ještě připomenu, že náhradní identifikační karty jsou k dispozici u prezence v předsálí Jednacího sálu.

Nyní podle § 56 odst. 4 určíme dva ověřovatele této schůze. Navrhuji, aby ověřovatelkami 21. schůze Senátu byly senátorky Jana Juřenčáková a Dagmar Zvěřinová. Ptám se, zda má někdo připomínky k tomuto návrhu. Žádné nejsou. Přistoupíme k hlasování. Použiji znělku, abychom ještě jednou dali najevo, že jsme zahájili jednání.

Budeme hlasovat o návrhu, aby ověřovatelkami 21. schůze Senátu byly senátorky Jana Juřenčáková a Dagmar Zvěřinová. Zahajuji hlasování.

Kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji vám.

Konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 1 se z 46 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 24 pro vyslovili 44, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat a ověřovatelkami této schůze Senátu byly určeny senátorky Jana Juřenčáková a Dagmar Zvěřinová.

Nyní přistoupíme ke schválení pořadu 21. schůze Senátu.

Ve čtvrtek 27. května byl Senátu postoupen návrh zákona, kterým se mění zákon č. 382/2009 Sb., o státním dluhopisovém programu na částečnou úhradu nákladů spojených s odstraněním následků škod způsobených záplavami a povodněmi v červnu a červenci roku 2009, senátní tisk č. 286. Navrhuji tento senátní tisk projednat jako druhý bod našeho dnešního jednání.

Ptám se nyní, zda má někdo z vás ještě další návrh na změnu či doplnění pořadu schůze. Není tomu tak. Můžeme tedy přistoupit **k hlasování o jednotlivých návrzích a doplnění pořadu 21. schůze.**

V sále je aktuálně přítomno 48 senátorek a senátorů. Aktuální kvórum je 25. Myslím, že můžeme hlasovat bez znělky v této chvíli.

Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji vám.

Konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 2 se ze 49 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 25 pro vyslovilo 48, proti nebyl nikdo. Návrh tedy byl přijat.

Návrh pořadu byl schválen.

Předseda vlády svým dopisem dne 24. května 2010 požádal jménem vlády Senát, aby projednal návrh zákona, kterým se mění zákon č. 382/2009 Sb., o státním dluhopisovém programu na částečnou úhradu nákladů spojených s odstraněním následků škod způsobených záplavami a povodněmi z června a července 2009, senátní tisk č. 286 ve zkráceném jednání podle § 118 zákona o jednacím řádu Senátu.

Poslanecká sněmovna projednala tento návrh zákona ve zkráceném jednání podle § 99 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny ve čtvrtek 27. května.

Podle § 118 odst. 1 nejprve rozhodneme, zda vyhovíme žádosti vlády a projednáme tento návrh zákona ve zkráceném jednání. Otevírám k tomuto návrhu rozpravu. Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu tedy uzavírám.

Nyní rozhodneme hlasováním o tom, zda návrh zákona, kterým se mění zákon č. 382/2009 Sb., o státním dluhopisovém programu na částečnou úhradu nákladů spojených s odstraněním následků škod způsobených záplavami a povodněmi z června a července 2009, senátní tisk č. 286 projednáme ve **zkráceném jednání**. O tomto návrhu zahajují hlasování.

Kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji vám.

Konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 3 se z 50 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 26 pro vyslovilo 48, proti nebyl nikdo. **Návrh byl přijat.**

Budeme se tedy řídit schváleným programem a prvním bodem dnešního programu je

Informace vlády o situaci v místech zasažených ničivými záplavami

S informací vystoupí předseda vlády pan Jan Fischer, kterého vítám zde v Senátu a uděluji mu slovo. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Jan Fischer: Vážená paní předsedající, vážené senátorky, vážení senátoři. Bude to, narozdíl od toho, co jsem předpokládal, příběh o dvou dílech. Ten první bude o tom, jak se vláda vyrovnala s následky nebo vůbec s povodňovou situací; tou předchází a ještě, když jsem si ty podklady připravoval minulý týden, a žádal ministry, aby mi je připravili, jsem netušil, že se zde ocitnu v situaci, kdy zase dost významná část země čelí další povodňové vlně. Čili já jsem připraven vám dát stručnou informaci o tom, jak vypadá akutní situace v těch oblastech povodní právě teď. Já před vás předstupuji, abych vás informoval o jevu, který se nejen u nás, ale v celé Evropě objevuje v posledních letech s neblahou pravidelností a vidíme, že dnešek tu pravidelnost až ošklivě potvrzuje a projevuje se s ničivými důsledky.

Dovolte, abych vás seznámil s příčinami a následky květnových povodní tak, jak je dnes umíme analyzovat a přechíst. Zasáhly velkou část republiky především moravské kraje. V květnu letošního roku postihly území České republiky vydatné srážky a způsobily skutečně mimořádné povodňové situace. Byla to taková situace, kdy dešťové srážky zasáhly pouze část našeho území ve srovnání například s rokem 1997, nehledě už na velké povodně, největší v roce 2002 a projevíly se svým účinkem především, jak už jsem zmínil, na severovýchodě České republiky v moravských krajích, v moravské části republiky.

Problém byl v tom, že zde se srážky vyskytovaly již v uplynulých týdnech před povodněmi, a to způsobilo i nadnormální nasycení půdy. Hlavní srážková činnost začala v sobotu – teď trochu chronologicky – 15. května, kdy do nedělního rána napadlo až 180 milimetrů srážek za 24 hodin, do pondělního rána pak spadlo dalších až 110 milimetrů za 24 hodin a do úterního rána až pak 80 milimetrů, převede-li se tato charakteristika na litry připadající na metr čtvereční, tak je to opravdu vydatné. Zejména v noci na pondělí srážková intenzita dosahovala v Beskydech a jejich podhůří 18 až 15 milimetrů za hodinu, což se projevilo prudkými vzestupy hladin nejprve na menších tocích. Během pondělního rána tehdy a dopoledne došlo na menších a horních úsecích toků ke kulminaci a až následně k pozvolným poklesům. Trvalý vzestup naopak pokračoval naopak na dolních tocích v souvislosti s dotokem z horních částí povodí. Nejvýraznější postup tehdy nastal na Olši, která na svém dolním toku přesáhla úroveň vypočteného teoretického dokonce stoletého průtoku. Na některých dalších tocích jako je Bečva, Lubina či Dolní Morava hladina dosáhla nebo se přiblížila úrovni teoretické padesátileté povodně. Průtok Odry a Ostravice s největší pravděpodobností odpovídal úrovni dvacetileté povodně.

Srážky tehdy v noci z úterý a během dne způsobily jen nevýrazné vzestupy na menších vodních tocích, pouze na horní Olši a také na úrovni Ostravice byly vzestupy výraznější. Pozvolný nárůst pokračoval v noci na středu na Dolní Moravě a výrazněji vzrostla hladina Moravy v Kroměříži. Během povodní byly aktivity koordinovány na čtyřech úrovních, až dosud to byl, řekl bych, hydrometeorologický popis deskripce té situace.

Ted, co se dělo z hlediska regionálních a státních institucí, orgánů. Během povodní byly aktivity koordinovány na úrovni čtyř krajů v těch předchozích povodní – Moravskoslezský, Olomoucký, Zlínský a Jihomoravský. Zasedaly pravidelně krajské povodňové komise a pro postižené toky nebo území byl vyhlášen stav ohrožení ve smyslu vodního zákona. Dvakrát byla svolána i Ústřední povodňová komise, aby zhodnotila vývoj situace, aktivity jednotlivých resortů a rozhodla o projektu vyhodnocení povodní v květnu 2010 v Povodí Odry a Moravy v gesci ministerstva životního prostředí. Ten vláda schválila 24. května letošního roku.

Jistě si vzpomenete, že ve třech krajích byl stanoven stav nebezpečí ve smyslu zákona o krizovém řízení, v Moravskoslezském kraji od 18. 5. do 17. 6., ve Zlínském kraji 18. 5. do 24. 5., nicméně k tomu se ještě dostanu v aktuální informaci, Olomoucký kraj vyhlásil stav nebezpečí od 17. do 21. května. Dvacátého května byly záchranné práce na celém postiženém území ukončeny, nadále už probíhají práce likvidační či obnovovací. Situace je nicméně značně komplikovaná v Moravskoslezském kraji, kde vedle množství zaplavených objektů a ploch se objevila řada sesuvů půdy. Některé jsem viděl osobně a opravdu to hezký pohled neposkytuje, těch sesuvů bylo mimochodem padesát.

V průběhu povodní bylo tedy zasaženo několik desítek čističek odpadních vod, osm je dosud mimo provoz nebo je v provozu jenom částečně. V postižených oblastech bylo zaplaveno přibližně 110 studní individuálního zásobování pitnou

vodou. Jejich majitelé byli nicméně ihned hygienickou službou informováni o možnosti provedení bezplatného odběru kvality pitné vody, náklady jsou hrazeny z rozpočtu Krajských hygienických stanic. Rovněž tak pracovníci hygienických stanic prováděli se zvýšenou četností kontroly kvality pitné vody, dodávané z veřejné sítě. V jedenácti případech bylo zajišťováno zásobování pitnou vodou náhradní. I nadále – to platí doteď – jsou v postižených oblastech nasazeny jednotky požární ochrany, další složky integrovaného záchranného systému. Ministerstvo vnitra, generální ředitelství hasičského záchranného sboru organizuje ústřední koordinaci likvidačních prací, podle požadavků krajů zajišťuje realizaci jejich požadavků vrtulníky, centrální zásoby a síly a prostředky armády České republiky. V postižených krajích bylo dosud řešeno celkem 1800 mimořádných událostí, při nichž bylo nasazeno 4600 hasičů. Do práce je zapojen – i do té obnovovací – záchranný útvar Hasičského záchranného sboru České republiky Hlučín, Armáda České republiky. Jak známo, vláda reagovala velmi pohotově tím, že uvolnila pro potřeby jak záchranných, ale převážně likvidačních a obnovovacích prací 800 příslušníků Armády České republiky. Správa hmotných rezerv se podílí na odstraňování důsledků povodní poskytováním potřebné techniky.

Srovnáme-li situaci s rokem 1997, výstraha Českého hydrometeorologického ústavu tentokrát přišla včas i díky provozu nového superpočítače pořízeného s podporou operačního programu životního prostředí. Během povodní úzká spolupráce mezi dotčenými resorty, složkami integrovaného záchranného systému, postiženými kraji a obcemi.

Od začátku povodní bylo evakuováno 1198 osob, nejvíce v Moravskoslezském kraji, tam to bylo 667. V evakuačních střediscích bylo ubytováno 331 osob. Počet zachraňovaných osob se vyšplhal na číslo 242, nejvíce opět v Moravskoslezském kraji. Jedna osoba byla při předchozích povodních usmrcena a je evidováno celkem 11 zranění. Ministerstvo zdravotnictví indikuje hygienicko-epidemiologickou situaci jako klidnou se stálým monitoringem a neindikuje žádné vážnější problémy, nicméně samozřejmě monitoruje situaci s ohledem na možný nadměrný výskyt komárů v oblastech.

Jednotlivé resorty a kraje přehodnocují disponibilní finanční zdroje pro pomoc postiženým územím. Do 7 dnů od ukončení krizových stavů budou v jednotlivých krajích soustředně povodňové škody od jednotlivých obcí postoupeny ministerstvu pro místní rozvoj a na základě těchto podkladů a podkladů od jednotlivých resortů zpracuje ministerstvo pro místní rozvoj ve spolupráci s dotčenými resorty a kraji strategii obnovy území, postiženého mimořádnými záplavami, a zprávu by potom měla vláda projednat v červenci letošního roku.

Na základě ní pak měly být postupně uvolňovány finanční prostředky na odstraňování povodňových škod, obnovu území v postižených oblastech. K tomu se budeme vracet v druhém bodě jednání, to je finanční řešení prostřednictvím dluhopisového programu.

Na závěr bych konstatoval z osobních zkušeností, které mám s povodněmi v loňském roce, s tou letošní návštěvou na místě, my jsme se za poslední léta nesmírně pohnuli dopředu, pokud jde o aktivitu, koordinaci integrovaného záchranného systému, brilantně fungovala koordinace mezi IZS a hejtmany, skvěle se v obou akcích, a to pod obrovským tlakem, projeví starostové, na kterých často byla tíha velmi naléhavých a velmi akutních rozhodnutí, všechny složky integrovaného záchranného systému fungovaly dobře a myslím si, že i zapojení trauma týmů, které není tak obvykle vidět, bylo na vysoké úrovni.

Máme velmi dobrý integrovaný záchranný systém. Máme určitě lepší systém, než jsme měli, systém včasného varování.

Co se nám nedaří, je, řekl bych, dobrá systematická a dobře koordinovaná a dobře financovaná prevence, a to, abychom zmenšovali, uměli zmenšit, a to je trošku na delší trať, takovýto ničivý vliv povodní. Některá rozhodnutí o stavbách atd. skutečně vážla, jsou problémy, pokud jde o výkup pozemků pro účely některých staveb nebo objektů či úpravu ploch, které umožňují snížit, nikdy ne eliminovat, ale snížit ničivé účinky povodní, to si zaslouží nepochybně hlubší analýzu, a pro takovou analýzu jsem ministry své vlády vyzval.

Dámy a pánové, to je, pokud jde o zprávu o povodních, kterým jsme čelili v květnu.

Ty červnové akutní povodně, k tomu mi dovoluji jen velmi stručnou informaci. Zhoršení se přenáší už z moravské části republiky i na území Čech. Očekáváme ještě během dneška zhoršení v povodí Labe na horních tocích, ale postupně s přechodem k poklesům. Vzestupy budou ještě přetrvávat na dolních částech postižených vodních toků vlivem dotoku z horních částí povodí.

Během čtvrtka, čili dneška, očekáváme další stabilizaci v povodí Moravy. Nicméně třetí stupeň povodňové aktivity přetrvává na dolním úseku toku Moravy, který bude nadále kolísat, také Morava v Moravičanech, Třebůvka v Lošticích a dolní Svratka. Uklidňování situace lze dnes předpokládat v povodí Odry. Pouze na dolní Opavě během dnešního dopoledne bude docházet a skutečně docházelo ještě k vzestupu.

Tři kraje, Moravskoslezský kraj, Zlínský kraj a Jihomoravský kraj vyhlásily stav nebezpečí. Hejtman Jihomoravského kraje uvažuje o využití vyčleněných kapacit armády už na fázi záchranných prací. Není to proto, že by tam nebyla kapacita hasičů a integrovaného záchranného systému, ale situace je taková, že skutečně hasiči, záchranáři už tam mají po povodních před tím, skutečně už tam byla únava, a armádní útvar z Bučovic je připraven se tam projevit a zasáhnout.

V Olomouckém kraji je prozatím situace zvládána na úrovni povodňových komisí kraje ve smyslu vodního zákona. Bez potřeby a nutnosti vyhlášovat stav nebezpečí.

Bohužel povodeň si vyžádala i oběti, jednu následkem utonutí a druhou následkem dopravní nehody na zaplavené vozovce.

Situace v zásadě při těchto nových povodních je pod kontrolou. Zatím jsme ve fázi záchranných prací. Pomalu budeme přecházet do fáze likvidační a obnovovací a samozřejmě to sledujeme s největší pečlivostí. Lze konstatovat, že situace je pod kontrolou.

Paní senátorky, páni senátoři, paní předsedající, to je vše k uvedení do tématu nebo zpráva o povodních květnových a aktuální velmi stručná informace k aktuálním povodním. Děkuji za pozornost, dámy a pánové.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdušková: Děkuji také, pane premiére, a požádám vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Informaci projednal VUZP, který určil svým zpravodajem senátora Petra Víchu a přijal usnesení, jež vám bylo rozdáno na lavice. Nyní má slovo pan senátor Petr Vícha. Prosím, pane senátore.

Senátor Petr Vícha: Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, milé kolegyně, vážení kolegové, byl jsem určen zpravodajem, bohužel z těch důvodů, že s povodněmi mám velké zkušenosti již od roku 1997.

Nejprve mi dovoluňte dva statistické údaje v přítomnosti pana premiéra. Pan premiér navštívil Bohumín za posledních 6 týdnů dvakrát. Poprvé, když s panem prezidentem přestupoval z vlaku do auta v souvislosti s tragickou událostí ve Smolensku, a podruhé, když byl před 14 dny u nás v Moravskoslezském kraji navštívit zaplavená místa. Toho, že jste tam, pane premiére, byl vy a ministři, si nesmírně ceníme.

Druhý statistický údaj je horší. Organizační výbor Senátu svolal minulou schůzi na dobu, kdy byla povodeň. Tuto schůzi, kdy je opět povodeň, a děsím se toho, co bude 23. 6.

Nyní k situaci, týkající se povodní. Ta záležitost má vždy tři fáze. Jednu, kdy ta povodeň nastupuje, druhou, kdy voda opadne, a třetí fáze, která by měla být ta nejdelší, to je fáze mezi povodněmi nebo před další povodní, kdy je možné přijímat určitá dlouhodobá opatření k zlepšování toho stavu a zabránění dalším povodním. Tentokrát tato fáze bohužel trvala u nás v Moravskoslezském kraji jen 14 dnů.

Přestože za nejdůležitější považuji fázi třetí, která patří asi i do projednávání v Parlamentu ČR, protože s tím souvisí finanční záležitosti a možnosti prevence do budoucna, dovoluňte mi, abych z úcty ke zmiňovaným krajům, hejtmánům, starostům zejména malých obcí tady vyjmenoval alespoň stručně věci, které souvisí s první a druhou fází, abychom si my, kteří povodně nezažíváme každý den, uvědomili, co všechno v hektických chvílích je třeba dělat.

Nejprve musím říci pár rozdílů oproti povodni z roku 1997. Obrovský rozdíl je ve fungování integrovaného záchranného systému. V roce 1997 nefungovalo nic, při povodni v roce 2002 tady v Čechách a v Praze už byly využity zkušenosti z prvních povodní a dnes musím říci, že integrovaný záchranný systém je velkou oporou, protože informovanost je dobrá, spolupráce je dobrá, zásah a koordinace jednotlivých složek je na výborné úrovni. Všem profesionálním hasičům, policistům, městským strážníkům, ale také tisícům dobrovolných hasičů, myslím si, patří velké ocenění za to, že se zvládne první fáze povodně, že dojde k nejmenším ztrátám na životech, na zdraví lidí a také na majetku.

Ten druhý velký rozdíl byl v možnosti informovat včas občany a třeba u nás i díky tomu, že se podařilo zachránit elektrickou energii, tak dnes už je i internet na jiné úrovni, mobilní telefony a lidé byli tak dychtiví těch informací, jestli budou zaplaveni, nebudou zaplaveni, co mají dělat, že jsme měli permanentně tisíc připojených na naše internetové stránky. Takto to bylo ve všech obcích. Informovanost je velmi důležitá.

Také se od roku 1997 přece jen učinila některá protipovodňová opatření, postavily se nějaké hráze, udělala se opatření na zlepšení odtokových poměrů. V první fázi, když nastoupí informace ze zmíněného superpočítače, který vyhodnocuje situaci ve spolupráci jednotlivých povodí a Českého hydrometeorologického ústavu, tak přicházejí prognózy, na základě těch zasedá případně krizový štáb kraje a přijímají se opatření.

Musím říci, a to se opakovalo teď po 14 dnech opět, že v obou případech došlo k určitému podhodnocení situace, výstraha má charakter – asi dojde k prvnímu, možná druhému stupni, ale pak se ukáže, že prší více, soustředěněji na nějakých místech a situace je dramatičtější a bohužel opět se opakovala druhá fáze. Naštěstí, musím říci, že pak už, nechci říci v určitém alibismu, ale naopak se říká, že to bude horší, a ono to nakonec tak nedopadne.

Co by starostové a kraje do budoucna potřebovali, je ani podhodnocování, ani nadhodnocování, ale přesné informace. Ne to, kolik spadne milimetrů v kterých

oblastech, protože to nám neřekne nic o tom, jak dostoupí hladina jednotlivých toků v místech, kde to potřebujeme vědět a kde dochází k přelivu.

V té době hektické, kdy voda stoupá, je třeba zvládnout evakuaci, zajistit zásobování jak hasičů, strážníků, ale také evakuovaných. Práce v této chvíli je hodně, ale nikoliv tolik, jako ve fázi druhé, kdy voda opadne.

Tady mi dovozte opravdu velmi stručně jen výčet činností, které je třeba udělat, když voda odejde, a vesměs téměř všechny najednou. Představte si, že jste starostové malých obcí. Ne těch velkých, které mají štáby lidí a spousty pracovníků, ale malých obcí, které to musí všechno zvládnout.

Je třeba jít do míst, začít vyplácet sociální dávky. Je třeba zajistit příjem a distribuci humanitární pomoci, která přichází z celé republiky, a tato vlna solidarity při každé povodni je obrovská. Ale na to potřebujete mít nějaké skladovací prostory, musíte zajistit distribuci na jednotlivá místa občanům, a to si také vyžaduje spoustu lidí, techniky, práce. Je třeba zajistit distribuci vysoušečů, které přijdou. Je třeba je půjčit, je třeba je evidovat, je třeba je potom zase stáhnout zpátky, případně půjčit dalším zaplaveným.

Je třeba starat se po celou dobu čerpání, které trvá několik dnů, někdy i týdnů, tak je třeba zajistit refundace, zásobování, pohonné hmoty pro hasiče. Přichází hodně dobrovolné pomoci. Výborné je, když je nabídnuta armáda a je přijata, protože ti se o sebe postarají. Dobrovolníci udělají samozřejmě kus práce, ale někdy také přinesou potíže, protože musíte zajistit pro ně ubytování, stravu, postarat se o ně ve chvílích, kdy máte spoustu práce s lidmi, kteří se nevrátili do svých domovů.

Velmi dobré, užitečné je udělat si povodňovou mapu, jak to bylo při zaplavení, a využít těchto zkušeností potom pro případné změny územních plánů. Je třeba zaevidovat laguny, které vznikly, kde voda neodtekla. Těm je třeba se věnovat, některé odčerpat, u některých, jak tady zmínil pan premiér, ještě dlouhou dobu budou hygienici sledovat vývoj komářích larev. V některých případech budou dělat postřiky. Je třeba zajistit repelenty pro lidi, protože to je v oblastech potom špatné.

Dojde-li k nátrži na vodních tocích v souvislosti s těmito povodněmi, je třeba zajistit co nejrychleji jejich opravu. Konkrétně u nás v našem případě musím vzdát hold Povodí Odry, které v průběhu 14 dnů obrovskou průrvu zacelilo, která včera zachránila městskou část, protože jinak by tudy natekla voda znovu.

Je třeba permanentně zajistit informovanost pro lidi. Stovky – tisíce lidí volají o pomoc, kde seženou vysoušeč, kdo jim přijde vyčerpat vodu, zda k nim přijde sociální pracovník, jak to bude s pojišťovnou atd. Je třeba mít v permanenci 24 hodin denně nějaké krizové číslo.

Dary, které přicházejí, je třeba nějakým způsobem zaevidovat. Darovací smlouvy, poděkovat se sluší, s tím je spousta administrativy. Musím říci, že po povodni přichází povodeň papírová a po letech přijde NKÚ, které přijde všechno zkontrolovat. Všechno je třeba mít v pořádku.

Lidé přicházejí pro desítky různých potvrzení, pro slevy v Hornbachu, pro to, že se nemohl dostat do práce atd. I pro to je třeba mít lidi.

Je třeba provést statické posudky, v některých případech zorganizovat demolice. Velkým problémem je svoz odpadů. Lidé to, co mají zaplaveno, dají před své domy. Je třeba to zorganizovat. Jsou to tisíce tun odpadu. Je třeba urychleně zorganizovat odvoz uhynulých zvířat, kterých také bývá hodně. Je třeba čerpat žumpy, zajistit odvoz fekálií, protože byly zaplaveny při povodni. Je třeba uvést do pořádku komunikace. Došlo na některých místech k jejich totálnímu zničení. Došlo k sesuvům. Je třeba koordinovat dopravu.

Tak bych mohl pokračovat ještě hodně dlouho. Nechtěl jsem vás zdržovat a je to jen výčet činností, které někdy v průběhu několika dnů musí starostové malých obcí zorganizovat.

A teď k tomu důležitějšímu, k té fázi, co by se dalo zlepšit do budoucna, aby následky povodní nebyly tak tragické. Zkušenosti teď z Moravskoslezského kraje jsou, že výborně zafungovaly přehrady. Měly velkou retenční schopnost, oddálily povodňové vlny, nicméně došlo k tomu, že v určité fázi všechny přehradly byly naplněny a došlo k přelivu a pak už se voda řídit nedá.

Vyvstala spousta otázek a pochybností, jestli nemělo v nich být ještě méně vody, aby pojaly té vody více. A to je pak určitý střet, protože přehradly chtějí mít vodu, aby mohly s vodou hospodařit a prodávat ji, ale v době povodní by bylo lepší, kdyby byly prázdné.

Otázka vsakovací schopnosti půdy, kterou jsme dnes řešili na VUZP. Stavby protipovodňových opatření. V mnoha případech nastal problém. Po roce 1997 byla vyprojektována protipovodňová opatření, začaly se stavět hráze, uvedu konkrétně na našem případě, příměstské části ohrázovány byly, dvě ne. Jedna z nich proto, že lidé nechtěli prodat pozemky pod hráze, a nastal tříletý proces změny územního plánu a začlenění, aby tato stavba byla veřejně prospěšnou, po čemž by mohly následovat výkupy a dokončení té hráze.

A jedna městská část – podotýkám, všech pět je podél řeky Odry a nemá smysl jednu vynechat – tam bylo konstatováno povodím, že hodnota investice převyšuje hodnotu chráněného majetku. Vysvětlíte to potom těm zaplaveným lidem. A stejně, když máte v hrázích jednu průrvu, tak při velké vodě to pak nateče i do ostatních.

Nabádám k tomu, aby i vzhledem ke zvyšující se četnosti povodní se stavbám protipovodňových opatření, suchým poldrům, případně i přehrad věnovala větší pozornost. Nebude nakonec docházet k takovým ztrátám na majetku a životech. A představte si to nesmírné utrpení těch lidí, kteří před 14 dny vysušili nebo nastěhovali se zpět, vysušili a včera jim tam přišla voda znovu.

Na výboru jsme dostali dobrou zprávu od zástupce ministerstva zemědělství. Velmi dobře fungovalo povodí, ale pak ještě existuje jiný správce vodních toků – Zemědělská vodohospodářská správa.

A představte si, že na povodňovém štábu v době, kdy dojde ke dvojímu protržení tohoto vodního toku, vám příslušná pracovnice, která k vám dorazí, řekne: Ale my máme rozpočet 100 tisíc na celý rok, já s tím nemohu nic dělat. A těmi průrvami se valí voda. Zpráva zástupce ministerstva zemědělství byla, že by mělo dojít v horizontu dvou let ke zrušení těchto zemědělských vodohospodářských správ a měly by být začleněny do povodí. To by bylo velmi dobré.

Otázka čištění vodních toků. Jestliže byly postaveny hráze na stoletou vodu plus 30 cm, jak je možné, že přetekla 20letá voda? Buď byly špatně naprojektovány, nebo nebyly pročištěny vodní toky. Myslím si, že možná obojí bude pravda. V každém případě je potřeba toky pročistit.

Záležitost ministerstva pro místní rozvoj, které nyní připravuje dotační tituly jak pro občany – částka, která hned propukla v médiích, do 30 tisíc Kč.

Pak je druhá záležitost – obnova území krajů a obcí. K té první částce: Když v médiích okamžitě po povodních je, že lidé budou dostávat 30 tisíc Kč, všichni se přijdou druhý den zeptat.

Ale ministerstvo ještě týden nemá metodiku, podle jaké se to bude vlastně poskytovat.

Desítky lidí tedy dají žádosti a nakonec z toho vyleze, že se to týká jenom těch, kteří měli zaplavené domácnosti, a byt byl dočasně neuživatelný. A co ten, který měl 5 cm pod podlahou svého bytu a do týdne už má vzlínavost podlahy a všechno pryč. A na něj se to už nevztahuje. Otázka této metodiky není dořešena.

Samozřejmě nastane závist mezi lidmi. Jak to, že ten dostal dotaci, vždyť on je pojištěn, a ještě dostal sociální dávky. Stejně postižení lidé – jeden dostane sociální dávku, druhý ne. Proč? Protože ten jeden má na knížce 120 000, tak mu ji nemohou dát. Čili posuzování podle toho, jestli má finanční prostředky nebo nemá finanční prostředky. Jasně, sociální dávky jsou na to, aby pomohly lidem v nouzi, ale pak nastává i fáze závisti.

Měli bychom se všichni věnovat více územnímu plánování, záplavovým oblastem a stavbám v těchto záplavových oblastech. Lidé pět let po povodni zapomenou na to, že tam byla povodeň a chtějí stavět, protože tam můžou mít pozemek. Ale pak říkají: Jak to, že jste mi tam povolili stavět, teď mi vznikla škoda! Pan premiér dostal tehdy na místě otázku týkající se pojištění. Pojišťovny tedy vyplatí pojistku, ale je hrozba, že vypoví pojistné smlouvy, protože v takových územích přece nepůjdou do ztráty. Co v takových případech?

Teď máme u nás v kraji několik případů, kdy lidé říkají: Vykupte mi dům, protože je v záplavové oblasti, já už jej znovu do pořádku dávat nebudu. Jsou i případy, kdy před rokem povodí vykoupilo od někoho pozemek na hráze, ale on zůstal mimo chráněné území, zůstal v záplavové oblasti s horšími pojistnými podmínkami, a co teď. Chtějí ty domy prodat, chtějí pryč z toho území. Přinutí někdo povodí Odry vykoupit tyto objekty? Budou na to finanční prostředky? Bude v tom nějaký systém? Těžko říci.

V závěru mi dovoluňte vyjádřit naději, že alespoň bude méně pršet. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, pane kolego. Prosím i vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů.

Otevírám nyní k tomuto bodu rozpravu. Do rozpravy se jako první přihlásil pan senátor Jan Horník. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jan Horník: Dobrý den, pane předsedo vlády, paní místopředsedkyně Senátu, kolegyně a kolegové. Scházíme se tady dneska k bodu, který má název Informace vlády o situaci v místech zasažených ničivými záplavami. Ptám se, kdy se sejdeme s novým ministerským předsedou na téma Informace vlády o plánu provedení opatření k zamezení ničivých záplav.

Pod všechno to, co tady řekl můj kolega Vícha, bych se podepsal. Jsem starosta malé obce. Jsem starosta horské obce. Dneska jsme celou noc monitorovali toky. Při cestě sem jsem musel zavolat už kolegovi do sousedního Německa, protože jistá díla se budou muset na našich tocích v současné době nějakým způsobem opravit, protože přetéká voda. Jsme na horách. Jsme nahoře v tisících metrech.

Největší problém je v tom, že my věci řešíme až následně. Ptám se, co se stalo od roku 1997. Proč jsme se pak nepoučili v roce 2002! Proč jsme neřekli: Dobře, nebudeme jeden rok stavět dálnice, nebo dostavíme to nejdůležitější, a pojďme se pustit – tytéž kapacity dejme do protipovodňových opatření. Nebo – kupme o pár pandurů míň – a budeme mít na protipovodňová opatření. Co je důležitější? Obrana státu? Život našich občanů? Já si to nedovedu přesně zodpovědět, nicméně si myslím, že peníze by se daly najít.

Chtěl bych se zeptat pana premiéra, přestože vím, že je ve vládě krátce, že jsme tady měly předchozí vlády, ty by nám to měly zodpovědět, bývají premiéři. Chci se zeptat, proč nebyly přednostně dokončeny investice, které byly naplánovány, které jsou rozestavěné, a my máme v těch místech zase povodně. Co pro to udělala konkrétně vláda? Kdo ponese, nebo nese, zodpovědnost za všechny průtahy, které se kolem toho dějí? Na čem se to zastavilo doslova a do písmene, a o tom já mohu mluvit, protože na našem katastru se provádějí pozemkové úpravy, konané z důvodu protipovodňových opatření. Byly nasmlouvány práce, které byly zastaveny, a v současné době se dělá revize protipovodňových opatření v prostorách pozemkových úprav. Firmy mají podepsané smlouvy; a stojí. Včera jsem odeslal dopis na pozemkový úřad karlovarského okresu s prosbou o jejich pokračování.

Mám dojem, že vím, proč se zastavily tyto práce. Nejsou peníze. Ptám se, kde jsou ty peníze, o kterých jsme tady mluvili dokonce v Senátu, na komplexní pozemkové úpravy. Vždyť to není tak dlouho. Bylo to v tomto mém volebním období, a bylo to nejednou. Kde se to zastavilo! Proč to stojí! Proč Pozemkový úřad České republiky přijal toto opatření! Ministerstvo zemědělství! Kdo o tom rozhodl! Současný ministr nebo ještě ten předchozí, který byl v Topolánkově vládě!

Když tady mluvil můj kolega o malých obcích, ano, velké obce jsou schopny jisté finanční nárazy spojené se záplavami unést. Menší obce skutečně ne. Zeptám se – a je to opět na ministerstvo zemědělství, které má operační program, v jehož rámci se dělá Program obnovy venkova: Tento „Program obnovy venkova“ dluží našim samosprávám, a to nejen malým, ale i velkým obcím, desítky, ne-li stamiliony korun. Jenom nám dluží Státní zemědělský intervenční fond přes 10 mil. Kč na jednu akci. A mně se blíží možná povodně, protože teď tam hodně prší, budu potřebovat peníze. Dluží mi tyto peníze – 4,9 mil. – už jeden rok. Celkem nás to stálo přes 250 tisíc na úrocích, na překlenovacích úvěrech s komerčními bankami, a to jsou peníze, s kterými jsme nepočítali, které nám někde budou chybět.

Bohužel vím o obcích například ve Zlínském kraji, které jsou v obdobné nebo stejné situaci. Mám dojem, že odpověď znám. Byli jsme přesvědčováni, a dokonce nám to bylo předkládáno kolegy z vlády, jak úspěšně jsme zalobbovali v Bruselu za to, že peníze, které jsou poskytnuty v rámci operačních programů jednotlivým státům, bude moci stát použít jako protikrizové finance do té doby, dokud je nepřeпоше konečným příjemcům.

Vážené dámy a pánové. Naše ministerstva nejsou nic jiného, než administrátoři těchto peněz. Tyto peníze dává Evropská unie a mají se co nejdřív dostat ke konečným příjemcům. Tak se dneska neděje. Miliardy, s kterými pracuje dneska český stát a v podstatě do slova a do písmene okrádá samosprávy, nebo jedny z těch příjemců, kterými jsou samosprávy. Zatím mi nikdo nevysvětlil, proč k této situaci došlo a je paradoxní, že ministerští úředníci a úředníci třeba Státního zemědělského intervenčního fondu se obracejí na takových věcech, že zpochybňují proplácení DPH, přitom jsem si myslel, že tato situace už byla dávno nějakým způsobem vyřešena v Programu obnovy venkova. A říkají, že z tohoto důvodu nemohou vyplatit zbylé miliony. Nám, malým obcím, zejména těm, které jsou dneska zaplaveny a které se pustily do nějakého projektu, tyto finanční prostředky schází. Největší problém je v tom, že ministerští úředníci jsou velmi zdatní a říkají, že nemůže být propláceno DPH, protože je prováděna rekonstrukce radnice, v podstatě je to podnikatelská záležitost a tudíž že se DPH nemůže proplatit. To všechno jsem schopen nějakým způsobem zdokladovat.

Chtěl bych požádat pana premiéra, aby zejména u těch obcí, které se pustily do jakéhokoli dotačního programu 2007 až 2013, a mají dneska problémy se státem

a potřebují tyto peníze dát zejména do povodňových záležitostí, aby k tomu stát přihlédl a aby na ně nebylo v žádném případě tlačeno tak, jako to zažíváme my s lidmi z administrativy, kteří nevědí nic o tom, co to je reálný život.

Protipovodňová opatření není zapotřebí dělat jenom v údolích, v nížinách. Voda teče vesměs z hor. Tam jí nejvíc vyprší. Už jsem o tom tady jednou mluvil. Kolega Petr Pithart se mě ptal: Kolego, kolik jste to říkal, že bylo těch bývalých vodohospodářských děl třeba v Krušných horách? Já jsem tehdy řekl číslo 400. Tato díla nebyla nikdy obnovena a vlastně od 50. let se o ně nikdo nestará. Dneska není jimi umožněna jistá retenční voda z krajiny. V podstatě na hory se úplně zapomnělo. Tam už musíme začínat s tím, abychom vodu zadrželi, abychom ji z hor do údolí pouštěli velmi pomalu.

Nemám problém s tím, že budu mít možná na svých dvou katastrofách záplavy. Při posledních v roce 2002 byly škody na úrovni asi 35 milionů, což není nic proti tomu, co se děje třeba na Moravě. Ale i tam teče voda zejména ze shora, z hor.

Chtěl bych poprosit, aby ministerstvo zemědělství udělalo především taková opatření, a velmi rychle, protože počasí si nevybírá čas, aby vypracovalo, doopravdy detailně, pro nejpostiženější místa a pro ta místa, kde se dá očekávat povodeň, komplexní regionální protipovodňové plány, které budou řešit veškeré možnosti retenční vody z krajiny, zpomalení jejího odtoku. Protože meliorace, které byly napáchány od 60. do 90. let, jsou ty, které způsobují rychlý odtok z přírody do potoků, které potom dál ničí naše majetky, majetky našich spoluobčanů, měst a obcí a všeho dalšího.

Ještě mám poslední poznámku, abych už víc nezdržoval. Byla tady zpráva o tom, já jsem se bohužel nemohl dneska zúčastnit schůze našeho výboru, který byl velmi nakrátko svolán, že zemědělské vodohospodářské správy mají být rozpuštěny a mají být začleněny do jednotlivých povodí. Ptám se, když jsme tady nedávno probírali zákon o vodách a já jsem upozorňoval na některá úskalí v tomto zákoně, bylo nám řečeno: Musíme ho teď schválit bez jakýchkoli připomínek, bez jakýchkoli změn, protože jinak by spadl pod stůl. Proč tehdy už nikdo neřekl, že takto to je nasměrováno. Já jsem tady o tom na tomto plénu mluvil. Mluvil jsem o tom, jak úkoly budou rozděleny. Naopak musím říci, že jsem s prací pěti pracovníků Zemědělské vodohospodářské správy v Karlovarském kraji velmi spokojen. Jsou to lidi z terénu, jsou to lidi, kteří byli i při povodních nápomocni, ať to bylo v roce 2002 nebo při jiných krizových situacích. Takže proč se nám to dává po kouskách? Proč se rovnou neřekne: Máme tuto ideu, je to idea pana náměstka ministra Jurečky – třeba, který o tom psal dokonce v odborných člancích, proč se nám to dává po kouscích. Dozvídáme se to teď, dneska. Mohli jsme se to dozvědět v okamžiku, když jsme probírali zákon o vodách.

Určitě by se dalo k tomuto tématu říci o hodně víc, ale mám dojem, že máslo na hlavě máme všichni. Poslaneckou sněmovnou počínaje, námi konče, jsme nedůslední, nedáváme na varování přírody. Ale buďme si vědomi, že příroda tady bude, ale my tady třeba nebudeme.

Udělejme maximum pro to, abychom našli souznění s přírodou a abychom řešení, která jsou mnohdy na stole, také velmi rychle realizovali. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, pane senátore. Slovo má paní senátorka Hana Doupovcová, protože paní první místopředsedkyně nereflektuje na právo přednosti. Prosím.

Senátorka Hana Doupovcová: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, kolegyně a kolegové, dovoluji i mně několik poznámek k tomuto tématu. Jsem přesvědčena, že povodně jsou přirozeným projevem přírodních procesů a že se v našich zemích vyskytovaly a vyskytovat budou. Současně si myslím, že moudrá společnost nebojuje proti přírodním jevům, ale snaží se je rozumně užívat a využívat, vyhýbat se rizikům, která přírodní procesy přinášejí.

Jednou z kontroverzních oblastí ochrany majetku před velkou vodou je opakované nerespektování rizika budování sídel v záplavových oblastech. Svoji roli zde hraje nejen činnost vodohospodářských a stavebních úřadů, ale také přístup konkrétních vlastníků nemovitostí a pozemků.

Těžko můžeme souhlasit s opakovaným vynakládáním finančních prostředků ze státního rozpočtu na škody na nemovitostech, které jsou opakovaně budovány v záplavových oblastech. Stejně tak nelze nutit správce povodí, aby vynakládali neúměrně vysoké finanční prostředky na budování protipovodňových objektů v oblastech permanentně ohrožených záplavou.

Dnes ještě budeme projednávat návrh na vydání státních dluhopisů, jejichž výnos je určen na úhradu škod způsobených povodní. Je nezbytné a nutné podat lidem a obcím pomocnou ruku. Proto jsem jednoznačně připravena návrh na vydání dluhopisů v následném bodu jednání podpořit.

Z tohoto místa bych ale chtěla apelovat na vlastníky nemovitostí a pozemků, správce povodí a stavební úřady, aby při svých rozhodováních a při vynakládání veřejných prostředků respektovaly i rizika, která jsou známa, abychom neopakovali stejné chyby. Od roku 1997 nás povodňové škody stály více než 150 miliard Kč. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, paní senátorko. Nyní má slovo paní senátorka Eva Richtrová.

Senátorka Eva Richtrová: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, kolegyně a kolegové, i já bych se krátce vyjádřila k tématu, které dnes probíráme, a to nejen za naše město, které je vlastně obcí s rozšířenou působností, ale také za dalších 36 starostů v našem svěřeném obvodu. Patříme do podhůří Beskyd, kde téměř všechny obce leží buď na řece Ostravici, nebo na řece Morávce.

Všechna města a obce leží pod řekou, pod přehradou Ostravice anebo na Šancích a Morávce. Jenom bych tady chtěla připomenout, jak už tady bylo dneska zmiňováno, že malé obce opravdu nemají finanční prostředky na to, aby si všechny povodňové škody uhradily samy. Já jsem v pátek podepisovala žádost za krizový štáb na poskytnutí pomoci obcím Kunčičky u Bašky, kde musí dojít ke stržení mostu přes řeku Ostravici. Nový most bude stát asi 60 milionů korun, což není možné, aby si malé obce nějakým způsobem uhradily. Podepisovala jsem žádost na pomoc Státního fondu hmotných rezerv.

Tady jsme dneska hovořili hlavně o tom, co všechno napáchala voda, rozliv a podobně. Já bych chtěla ještě upřít vaši pozornost na jeden následný velký problém, který je, a to je otázka sesuvů. V naší oblasti bylo sesuvů tolik, že už máme obavu z každého dalšího telefonátu, zda se nejedná o další sesuv. Ty sesuvy jsou totiž u nás v místech, kde ani nejstarší obyvatelé nepamatují, ani z vyprávění o tom, že by někdy na těch svazích k těmto problémům docházelo.

Já bych tady opravdu apelovala na to, aby v těch místech, kde se sesuvy při této povodni objevily, aby se opravdu udělaly rozbory a navrhla se taková opatření, aby při dalších vydatných deštích nemohlo k dalším sesuvům docházet. Já si

nedovedu představit, že všechny škody, které opravdu u nás už jsou vysčítány na desítky milionů korun, když se vrátím a řeknu 36 starostům a asi sto tisícům obyvatel, že jsme nenašli finanční prostředky na to, abychom napáchané škody mohli nahradit. Tak i já jsem připravena podpořit jakýkoliv návrh, který umožní povodňové škody nahradit.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, paní senátorko. Nyní má slovo první místopředsedkyně Senátu paní senátorka Alena Gajdůšková.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Vážený pane premiére, vážený pane předsedající, paní senátorky, páni senátoři. Myslím si, že poděkování za to, jak se činili v průběhu povodní minulých i současných patří nejenom integrovanému záchrannému systému, což už zde zaznělo, starostům dotčených obcí, ale také hejtmanům jednotlivých krajů a vládě. První fáze byla určitě zvládnuta dobře. Pan zpravodaj hovořil o tom, že ale řešení povodní má fáze tři. Já bych tedy ráda přidala poděkování za fázi třetí, a to je sanace škod, a to je hlavně úklid, který je vždycky potřeba. Návrat k normálu, pomoc rodinám, které byly poškozeny povodněmi. A v této fázi, nebo v souvislosti s touto fází patří poděkování jedné z významných složek, což je Český červený kříž, který dokáže distribuovat humanitární pomoc velmi cíleně. Děvčata z Českého červeného kříže skutečně dokáží vzít ten kýbl a hadr a jít cíleně tam, kde je to potřeba. To je i moje osobní zkušenost z roku 1997, ale i osobní zkušenost z letošního roku.

Říkám to hlavně proto, abychom se podívali trochu do budoucna. Mezi Českým červeným křížem a Hasičským záchranným sborem byla již podepsána podle mých informací smlouva o spolupráci, nicméně Český červený kříž je v celém tom systému pořád ještě Popelkou a je potřeba se více zamyslet nad pozicí Českého červeného kříže, způsobu jeho financování a skutečně zapojení a využití celého potenciálu, který tato světová humanitární organizace má jednak při prvních fázích, ať už to jsou povodně či jiné katastrofy, ale hlavně také potom při humanitární pomoci a při pracích sanačních. Modely k tomuto řešení ve světě jsou.

Dále bych chtěla ale položit otázku panu premiérovi, respektive otázky. Za prvé, jak jsou využity možnosti, které otevřela Evropská komise převedením finančních prostředků v rámci operačních programů na sanaci škod. A druhá otázka, zda a s jakým výsledkem bylo případně žádáno o pomoc z Evropského fondu solidarity, který vznikl v roce 2002 právě jako reakce na velké povodně v České republice v oblasti Čech a vznikl z iniciativy tehdejší české vlády.

Dovolte mi ještě takový obecnější závěr. Je strategickou záležitostí České republiky hospodaření se sladkou vodou. My máme špičkové pracoviště Akademie věd v Třeboni. Toto špičkové pracoviště, jehož pracovníci jsou zapojeni jak v evropských tak i ve světových vědeckých komunitách, spolupracují velmi úzce se Slovenskem, mají potenciál skutečně k tomu, aby se Česká republika, náš vědeckovýzkumný prostor v této oblasti stal skutečně centrem řešení hospodaření se sladkou vodou. Myslím si, že je to v zájmu České republiky, protože my jsme hlavním evropským rozvodím. Ono to v této chvíli vypadá, že máme sladké vody nadbytek, ale z dlouhodobých pohledů je opak pravdou.

Současné povodně jsou důsledky klimatických změn a jak tvrdí odborníci, tak povedou spíše k tomu, že sladké vody, pitné vody, může být na našem území nedostatek.

Pokud mám informace, tak také odborníci tvrdí, že v podstatě pro řešení obojího, jak povodní, jak tedy nadbytku vody, tak nedostatku sladké vody, pitné vody,

jsou potřebná podobná opatření, ať už je to obnovení lužních lesů, v podstatě jde o zvýšení retenční schopnosti krajiny.

Vláda pana premiéra Fischera v podstatě končí. Myslím si, že to, co měla udělat, zvláště v této oblasti, udělala dobře. Nicméně já bych si dovolila z tohoto místa požádat pana premiéra a tuto vládu, aby poučení ze současné situace, analýzy a vyhodnocení jejich zkušeností, aby předali dál, protože v hospodaření s vodou, tyto záležitosti se každé jedno opatření v této oblasti projeví možná až za desítky let. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, paní senátorko. Slovo má pan senátor Bedřich Moldan.

Senátor Bedřich Moldan: Pane předsedající, pane premiére, vážené kolegyně a kolegové. Slyšeli jsme, jak celkem úspěšně se Česká republika v současné době vyrovnává s povodněmi, slyšeli jsme také apely na to, aby se větší pozornost věnovala prevenci. Pan premiér připustil, že právě v této oblasti zatím není všechno v pořádku. Já bych chtěl tuto myšlenku velmi zdůraznit a upozornit na to, že zatím tady sice nepadla tato zmínka, ale přesto si myslím, že je namístě velmi si uvědomit, že ve zvýšené frekvenci a zvýšené intenzitě mimořádných srážek a následných povodní rozhodně hraje roli v současné době probíhající globální změna klimatu. To je prostě realita, kterou je nutné vzít na vědomí.

My jsme se právě dnes na jednání výboru, které bylo této otázce věnováno, dozvěděli, že například v sousedním Německu zvýšili koeficient výšky jednotlivých povodňových vln, konkrétně stoleté vody, na 1,2, to znamená, o dvacet procent počítají s tím, že budou povodně intenzivnější v budoucnosti. Extremita počasí je dobře známým a prozkoumaným a v podstatě doloženým jevem, který provází globální změnu klimatu. Naše republika zatím nemá úplně přesně jasno v souvislosti s tím, že se teprve zpřesňují globální modely tak, aby byly aplikovatelné na regionální situaci, tak nemá přesně jasno, jestli celkové úhrny srážek u nás budou poněkud vyšší nebo naopak nižší. Jisté ale je, že se nás extremita počasí a zvýšená extremita počasí bude určitě dotýkat. Možná právě proto, že zatím nevíme přesně, jestli budeme spíše po té klimatické stránce součástí severnější části s vyššími srážkami nebo naopak té jižní části Evropy s nižšími srážkami, ale je velmi pravděpodobné, že právě proto, že není tato situace jasná, takže spíše se různé atmosférické systémy budou u nás střetávat a že můžeme spíše počítat právě s vyšší frekvencí extrémních situací.

Proto bych velmi apeloval na dvě věci – současnou vládu i vládu budoucí. Především, aby vůbec těmto věcem věnovali daleko větší pozornost než v současné době a zároveň, aby se pokusili různá adaptační opatření, různá preventivní opatření, pojmát z poněkud širšího hlediska než je tomu dosud, aby se věnovala větší pozornost celkovým rámcům a celkovým změnám celého vzorce, jak dochází k povodním, k těm srážkám, aby na to bylo dostatečně reagováno.

Já si v této souvislosti nemohu odpustit drobnou kritiku svých vážených kolegů z Českého hydrometeorologického ústavu, kterých si velmi vážím a kteří zejména v současné situaci projevili vysokou profesionalitu a myslím si, že jejich dokonalé předpovědi přispěly k zvládnutí povodně, ale přesto mám pocit, že právě taková dlouhodobá perspektiva tam pořád ještě není dostatečně zdůrazňována, a zároveň, že není zdůrazňována i potřeba výzkumné práce v oblasti změny klimatu.

To u nás velmi chybí, a já bych skutečně apeloval na příslušná místa, aby tuto věc podpořila, jak v té klimatologii, tak samozřejmě v hydrologii a v dalších navazujících oborech včetně třeba i pedologie a podobně. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, pane senátore. Dalším přihlášeným do diskuse je pan senátor Jiří Lajtoch. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jiří Lajtoch: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane předsedo vlády, vážené senátorky, senátoři. Poslouchám své kolegy, nicméně jsem řekl, že i já bych se měl trochu podělit o zkušenost s povodněmi. Já jsem byl v roce 1997 přímým účastníkem povodní v moravském městě Přerov, kde jsem v současné době primátorem, a myslel jsem si, že už nikdy nezažiji povodeň – to, co se stalo v roce 1997. Je pravda, že tehdy tak, jak tady říkal kolega Horník, jsme nebyli připraveni, že to bylo takové chaotické. Vůbec zabezpečení obyvatelstva a podobně, to bylo opravdu na špatné úrovni. Nicméně vše se spravilo, a po 13 letech jsem zjistil, že situace se o moc nezlepšila, co se týká ochrany, protože 13 let po povodních se hovořilo o protipovodňových ochranách; studií ochrany před povodněmi – bylo několik variant – u nás třeba je to suchý poldr za dva miliony korun na Teplicku. Tento projekt se zastavil z důvodů nevykoupení pozemků nebo resp. že Povodí Moravy nebylo schopno vykoupit pozemky a takto se ochrana zastavila. Mohu říci, že díky tomu, kdyby byl suchý poldr, tak jsme dneska žádné povodně neměli a i obec, která je blízko města Přerova, která je mediálně známá – Troubky – by byla určitě v pohodě. Když jsem navštívil Troubky den po povodni, tak ti lidé byli tak psychicky nalomeni, říkali, ještě jednou a já už se tady z těch Troubek odstěhuji. Prostě nechtějí to zažít znovu. Řada z nich měla ještě nedopracované hypotéky, měli nové vybavení a teď jsem viděl, jak se odvážely sedací soupravy, nábytek, jak se uklízely zatopené domy.

Osobně si myslím, že bychom se měli vrátit k variantním řešením protipovodňových opatření a brát to jako prioritu. Myslím si, že vymlouvat se na to, že nemůžeme vykoupit pozemky – já si myslím, že vyvlastnit tyto pozemky – je to přece pro naše občany, bezpečnost, ochranu majetku, zdraví, životů, si myslím, že by to mělo být prvotní toto opatření zabezpečit.

Já bych se při té příležitosti, jak tady kolegyně Gajdůšková říkala, chtěl bych vyzdvihnout práci a činy Hasičského záchranného sboru, kterou mohu hodnotit od roku 1997; a i v letošním roce. Kdyby nebylo hasičů, kdyby nebylo dobrovolných hasičů, tak si myslím, že škod by bylo podstatně více. Ti lidé nastupovali s plným nasazením, dobrovolní hasiči pracovali nepřetržitě celou noc, ve dne, střídali se a myslím si, že díky Hasičskému záchrannému sboru jsme mohli třeba na Přerovsku a v Přerově zvládnout povodně tak, že škody jsou minimální. Samozřejmě ne všechno se dalo zachránit, protože ty vody byly tak velké a průsaky hrázemi se dostaly do zabydlených míst, ale myslím si, že to, co nám pomohl Hasičský záchranný sbor, že jsme zachránili v převážné míře veškerý majetek.

Já si osobně myslím tak, jak tady bylo řečeno, že podpořím veškeré aktivity k tomu, abychom našli varianty řešení a zabezpečení povodní, zabezpečení přívalů vody suchými poldry nebo dalšími ochranami tak, aby se tyto věci již neopakovaly. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, pane senátore. Další přihlášený do diskuse je pan senátor Jaroslav Sykáček. Prosím, pane senátore.

Senátor Jaroslav Sykáček: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane premiére, vážené dámy, vážení pánové. Kolega Petr Vícha i další již tady zmínili dobrou součinnost a dobrý výkon složek integrovaného záchranného systému. Já s jejich slovy plně souhlasím zejména s pochvalnými slovy na naše hasiče a zvláště pak na hasiče dobrovolné.

Přesto však musím konstatovat, že alespoň podle mého názoru, součinnost složek integrovaného záchranného systému by mohla být ještě lepší, kdyby existovalo dobré spojení mezi těmito složkami. A kdyby tady existovala společná jednotná součinnost frekvence. Dnes je totiž běžné, že pojiťka schopná zajistit součinnost například mezi hasiči a městskou policií zabezpečují, a tím i hradí obce. Schází ale také často potřebné a kvalitní spojení se zdravotnickou záchrannou službou a Policií České republiky.

Dámy a pánové, možná namítnete, že nemám pravdu, nebo že si snad vymýšlím, já jsem si však tuto skutečnost ověřil, naposledy pak tento týden na taktickém cvičení složek integrovaného záchranného systému, které shodou okolností probíhalo právě v našem městě, kde jsem starostou.

Dost možná máte některých z vás také podobnou zkušenost.

Proto si dovoluji apelovat na nás všechny, a zejména pak na vládu, aby i tento problém řešila. To je vše, děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdušková: Děkuji, pane senátore. To byl poslední přihlášený do diskuse. Ptám se, zda se ještě někdo ze senátorek, senátorů hlásí. Nehlásí se nikdo, takže rozpravu uzavírám. Ptám se pana navrhovatele pana premiéra, samozřejmě chce reagovat. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Jan Fischer: Děkuji, paní předsedající, paní senátorky, páni senátoři, pokusím se být stručný. Když se podívám, co nejvíc prostupovalo rozpravou, které si velmi vážím a děkuji za vstupy, a těmi vstupy určitě prosakovaly i vaše osobní zkušenosti z malých obcí. Je tedy řada z vás, kdo vodu viděli; ne v televizi, ale viděli ji tam, kde působíte, ať už jsou to malé obce nebo velké, a ten pohled je opravdu jiný tam odtud a od stolů někde v Praze nebo jinde. To je první poznámka.

Nicméně neunikly pozornosti ani úplně širší kontexty potřeby hlubšího výzkumu, zamyšlení se nad vlivem celkové klimatické změny, nad tímto fenoménem a potřeba jejich zkoumání. Myslím si, že námětů je celá řada. Společný jmenovatel bylo to, co jsem na závěr zmínil. A to, co jsem zmínil na závěr, ani nebylo to, co jsem tady měl připravené a napsané, ale to, co zkrátka a dobře je patrné.

Otevírají se nůžky mezi schopností vytvořit brilantní a dobře fungující integrovaný záchranný systém, dobrou koordinaci všech těch složek, komisí apod., myslím si, že to už máme dokonce v krvi a dokonce dost varují to nějak pod rouškovou systémovostí měnit, protože i takové návrhy se objevily během těchto povodní, na to bych byl velmi opatrný. Já jsem v tomto poněkud americký. Když něco funguje dobře, proboha, nesahejme do toho a nechme to ještě chvíli běžet a změnu dělejme velmi racionálně a po úvaze. To je první část.

Druhá část, která prolínala rozpravou, potvrzují to, podstatně nižší schopnost podpořit dobrou sadu preventivních opatření mezi těmi povodněmi. Mezi povodněmi bývají i delší časy, než je 14 dnů; naštěstí, to už je doba, kdy povodně neplní první

stránky novin, ani nejsou předmětem televizního zpravodajství v Prime Time, a to je horší.

Teď si musíme říci a analyzovat, já takovou analýzu chci při projednávání červencového materiálu. Bude to zkraje července, možná se toho jako vláda dožijeme. To, co předloží pan ministr pro místní rozvoj, to je nejen o obnově ve smyslu obnovy akutně po těchto povodních. Rád bych, aby to směřovalo někam dál a bylo to na základě analýzy, abychom si uměli říct, ty prostředky, které jsme na to vynaložili a byly obrovské, ty byly nedostatečné, anebo stačily a neuměli jsme je dobře využít, někde pomizely, byl to šlendrián, liknavost, nebo to byl špatný alokační systém, špatná proporce mezi centrálními penězi a penězi alokovanými pro potřeby obcí. Uměli jsme do toho zapojit evropské peníze anebo neuměli?

Teď přesně neumím říci, kdo co za celou dobu, za kterou ani, daleko za mým působením, kdo za co byl přesně zodpovědný a kdo co nedovedl do dobrého konce. Ale tady konstatujeme, že prevence na dobré úrovni nefunguje. Doufám, že všichni s vědomím toho, že riziko z povodní a vliv povodní na objekty, půdu atd. nelze eliminovat, lze pouze tlumit do určité míry. Anebo potřebujeme další prostředky, a potom jaké, a to je vždy rozpočtová debata, je bytostně politická, protože pak je potřeba rozhodovat o tom, jestli na povodně, nebo na dopravní infrastrukturu, nebo na vědu a výzkum, nebo na vzdělávání. Anebo na zlevnění chodu státního aparátu, to se nabízí, atd. Tam je vějíř možností a dohoda na prioritách bývá obvykle velmi obtížná. Koneckonců z rozpočtové debaty na tento rok si to připomínám velice živě.

Je tam spousta věcí majetkoprávních, pozemky. Vyvlastňování mimochodem pro tyto účely není tak úplně triviální, že na ně můžeme sáhnout a od zítřka vyvlastnit běžným způsobem, ale je určitě namístě o tom přemýšlet.

Pojištění. Komerční subjekt nebude s takovýmto rizikem nikdy pojišťovat, pak bychom museli uvažovat o nějaké státní garanci či o něčem takovém. A zaznělo to tady, myslím, velmi dobře a velmi přesvědčivě, že skutečně se vyvarujeme další výstavby objektů v záplavových oblastech. Vždy to zazní, přesvědčujeme se o tom a po dalších povodních si říkáme, nějak se to ne úplně povedlo.

Rád bych, aby se hodně dostalo do materiálu ministerstva pro místní rozvoj.

Byl tady konkrétní dotaz, evropské peníze. Za prvé dnes informoval na jednání tripartity shodou okolností pan ministr pro místní rozvoj, že je v jednání s regionálními orgány, aby v rámci regionálních operačních programů mohly být provedeny některé realokace směrem k posílení financování popovodňových opatření a prevence.

Evropský fond solidarity, to je něco, o čem jsem předpokládal, že budu mluvit v souvislosti s dluhopisy, ale řeknu to už teď. Samozřejmě sami na to jít nemůžeme, to bychom ty škody museli mít zhruba za 24 miliard korun českých, to se nám opravdu nepovedlo. Nicméně můžeme se připojit k Polákům, i Slováci mají zájem na této společné iniciativě, identifikace přeshraničního regionu, kterým bychom si mohli na nějaké prostředky fondu solidarity tímto způsobem sáhnout. Nebudou to astronomické peníze, ale v rozpočtové situaci této země opravdu každé euro dobré.

Tato iniciativa nachází podporu i v Evropském parlamentu. Mluvil jsem o tom s předsedou Evropského parlamentu Jerzym Buzkem osobně, s řadou europoslanců.

Uložil jsem zainteresovaným ministrům, aby v tomto projevíli patřičnou iniciativu, abychom tímto způsobem – připojením se k nějaké společné nadnárodní iniciativě nebo regionální iniciativě, chcete-li, uměli si aspoň na nějaké prostředky z tohoto fondu sáhnout.

To je, myslím, stručně vše, děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, pane premiére, a nyní uděluji slovo zpravodaji panu Petru Víchovi, aby se vyjádřil k proběhlé rozpravě. Prosím, pane senátore.

Senátor Petr Vícha: Děkuji za slovo. Konstatuji, že v proběhlé rozpravě vystoupilo 7 senátorů a senátorek, rozpravu již za mne shrnul pan premiér.

Kdybych měl v několika větách říci závěry. Dá se říci, že povodeň byla v rámci možností zvládnuta ve fázi, kdy proběhla. Zejména došlo k ocenění integrovaného záchranného systému. Dá se předpokládat, tak jako tomu bylo vždycky, že se zvládne i obnova území. Otázkou zůstává, protože je jasné, že povodně budou, aby se přijala v nějakém časovém horizontu patřičná dlouhodobá opatření ke zmírnění jejich následků.

Snad jen poslední věta. Povodeň je vždycky dobrá alespoň v tom, že si připomeneme, že občas bývá a že to možná nastartuje nějaká další protipovodňová opatření, ale aby se zase rychle nezapomnělo, jako tomu bylo vždycky, a najdou se zase jiné priority.

Na závěr bych asi měl přečíst usnesení výboru:

VUZP k Informaci vlády o situaci v místech zasažených ničivými záplavami.

Po úvodní informaci Ing. Aleše Kendíka, náměstka ministra zemědělství ČR, RNDr. Pavla Punčocháře, CSc., vrchního ředitele Sekce vodního hospodářství Ministerstva zemědělství ČR, Ing. Josefa Reidingera, vedoucího Oddělení ochrany před povodněmi Ministerstva životního prostředí ČR, Ing. Jana Kubáta, náměstka ředitele pro hydrologii Českého hydrologického ústavu a reakci senátora Petra Víchy, který byl bezprostředně určen jako zpravodaj a po rozpravě výbor

- I. Doporučuje Senátu Parlamentu ČR vzít na vědomí Informaci vlády o situaci v místech zasažených ničivými záplavami.
- II. Určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu Parlamentu ČR senátora Petra Víchu.
- III. Pověřuje předsedu výboru senátora Ivo Bárka, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu Parlamentu ČR.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane zpravodaji. Přistoupíme k hlasování. Svolám všechny kolegy a kolegy do sálu.

Budeme tedy hlasovat o návrhu **vzít na vědomí informaci vlády o situaci v místech, zasažených ničivými záplavami.**

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, necht' stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, necht' stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji vám. Konstatuji, že v hlasování pořadové číslo 4 se z 57 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 29 pro vyslovilo 53, proti nebyl nikdo. **Návrh byl přijat.**

Děkuji tedy panu zpravodaji, děkuji panu premiérovi.

Budeme pokračovat dalším bodem dnešního programu, kterým je

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 382/2009 Sb.,
o státním dluhopisovém programu na částečnou úhradu nákladů
spojených s odstraněním následků škod způsobených záplavami a povodněmi
v červnu a červenci 2009**

Tento návrh zákona jste obdrželi jako **senátní tisk č. 286**. Návrh opět uvede předseda vlády Jan Fischer, jehož nyní prosím, aby nás seznámil s návrhem zákona. Děkuji.

Předseda vlády ČR Jan Fischer: Vážená paní předsedající, vážené senátorky, vážení senátoři, dovoluji vám seznámit s předloženým návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 382/2009, o státním dluhopisovém programu, na částečnou úhradu nákladů, spojených s odstraněním následků škod, způsobených záplavami a povodněmi v červnu a v červenci roku 2009.

Předložený návrh novely zákona je technického charakteru, byť má jisté politikum, ale na to upozorním v téměř samotném závěru úvodního slova. Má zabezpečit získání finančních prostředků na částečnou úhradu škod způsobených povodněmi nejen v roce 2009, ale i v roce 2010, kdy záplavy zasáhly území Moravskoslezského, Olomouckého, Jihomoravského a Zlínského kraje.

Vzhledem k opakované potřebě prostředků na povodně zabezpečil ministr financí, a jsem mu za to vděčen, že tak učinil, pružný mechanismus spolupráce s Evropskou investiční bankou, a to na smluvním základě. Na základě žádosti ministerstva financí, a především schválení a nabytím účinnosti tohoto zákona, odkoupí Evropská investiční banka již vydané státní dluhopisy z portfolia českého ministerstva financí. Odkoupí je na sekundárním trhu portfolia ministerstva, a to za tržní cenu.

V současnosti lze velmi zhruba předvídat tržní výnos cca na hladině 4,5 %. Jedná se o dluhopis s patnáctiletou dobou splatnosti a kupónem 5,7 %. Ten byl vydaný před rokem a má účinnost v současnosti 14 let do své splatnosti.

Je důležité upozornit na to, že Evropská investiční banka díky ratingu 3A je schopna nabídnout na daný účel vždy nižší sazbu, než kterou na trhu dokáže získat Česká republika s ratingem na stupni A.

Úspora ve srovnání s obvyklými tržními podmínkami, tzv. retrocese, může činit odhadem až do poloviny 0,5 % každoročně do doby splatnosti dluhopisu. Je realizována při výplatě kupónu.

Vzhledem k naléhavosti situace je ministerstvo financí připraveno vyjednat se zástupci Evropské investiční banky možnost použití nevyčerpaných prostředků z povodní minulého roku pro přemostění nejnaléhavější potřeby v letošním roce. Upozorňuji, že toto je třeba negociovat znovu ty nevyčerpané prostředky z loňského roku, ale s dobrou nadějí, že ta negociace dopadne pozitivně.

Prostředky by pak mohly být k dispozici během několika týdnů po nabytí účinnosti předloženého návrhu zákona.

Zdůrazňuji třikrát, že prostředky budou vyčerpány pouze na základě skutečné, zdůvodněné a naléhavé potřeby, a to maximálně do výše 3 miliard korun. Vypisujeme-li v nominále za 3 miliardy, neznamená to, že skutečně potřeba v té výši bude.

Konkrétní rozdělení peněz projedná vláda tak, aby prostředky mohly být rozděleny odpovědným resortům do jednoho měsíce ode dne účinnosti zákona.

Schodek státního rozpočtu neovlivní schválená částka 3 mld., ale ta částka, která bude skutečně vynaložena. Ta se promítne do výše deficitu. Nicméně zcela otevřena je potřeba říci, že o tu částku, která bude potom schválena, se deficit na tento rok o tu částku zvýší, nicméně ministerstvo financí, a já opakuji a sděluji, budu tento postup podporovat. Předpokládám, že se za něj postaví celá vláda, vyvine veškeré úsilí, aby kompenzovala tento nárůst schodku státního rozpočtu v jiných částech rozpočtu s cílem dodržet schodek státního rozpočtu na úrovni 5,3 % k HDP.

A tady je místo, kdy už to přestává být jenom pouhou technikálií, technickou věcí. V tom je skutečně určité politikum. Tuto odpovědnost exekutiva podle mého soudu na sebe vzít musí, a neměla by dopustit, aby skutečně ke zhoršení podílu

deficitu na HDP, který byl rozpočtován ve výši 5,3, aby byl tento podíl narušen, protože jinak si zakládáme velmi výrazné problémy při sestavování rozpočtu na příští rok.

Dámy a pánové, proto se na vás obracím s žádostí, aby Senát PČR vyslovil s návrhem zákona souhlas, s akcentem na časovou naléhavost včasné finanční pomoci postiženým a zabezpečení včasné obnovy infrastruktury, a aby bylo odvráceno nebezpečí z prodlení případných následných škod.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji panu premiéru Fischerovi. Organizační výbor určil garančním a zároveň jediným výborem VHZD, který přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 286/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Igor Petrov, kterého prosím o slovo. Prosím, pane senátore.

Senátor Igor Petrov: Vážené dámy, vážení pánové, myslím si, že k zákonu samotnému již bylo vše řečeno panem premiérem. Možná bych zdůraznil jednu větičku, kterou tady pan premiér dvakrát zopakoval, tzn., že návrh zákona zvyšuje schodek státního rozpočtu na rok 2010 o maximálně 3 miliardy. Úrokové náklady a poplatky spojené s realizací tohoto zákona se promítnou do kapitoly státní dluh. To tady bylo vysvětleno.

Takže já spíš pár větiček k legislativnímu procesu. Navrhovaný zákon není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, ani s akty EU, a je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Návrh zákona se projednává ve stavu legislativní nouze vzhledem k časové tísní naléhavé pomoci povodněmi postižených občanů. Zvýšení celkového rámce dluhopisového programu o 3 miliardy korun vychází z předběžných odhadů škod, způsobených povodněmi v roce 2010. Jedná se o technickou novelu.

V rámci legislativního procesu Poslanecká sněmovna tento návrh schválila s několika drobnými legislativně technickými úpravami, doporučenými rozpočtovým výborem Poslanecké sněmovny. Hlasování proběhlo 27. 5. 2010, kdy z přítomných 173 poslanců hlasovalo pro 166 poslanců, a nikdo nebyl proti.

Možná ještě pár informací z jednání VHZD, jehož se zúčastnil zástupce ministerstva financí. Nejzajímavější dotaz směřoval k problematice dluhopisů. Velice podstatná informace pro nás.

To, co dneska schvalujeme, není o samotných dluhopisech, ale je to vytvoření právního rámce, neboli právní úpravy pro podmínky čerpání. Nesouvisí s konkrétními dluhopisy, ty jsou předmětem jednání v tomto případě s EIB. Tolik z jednání výboru. Tady bych o tom neměl mluvit, u zpravodajské zprávy, ale mě nepřekvapila rozprava k minulému bodu programu. Musím říci, že jsem z toho měl v některých chvílích pocit, že opět poroučíme větru deště. To je naprosto smutná záležitost, ale nesouvisí to samozřejmě s tímto bodem. Dovolím si tady ocitovat usnesení VHZD, které přijal na své 27. schůzi dne 3. června 2010, to znamená dneska, k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 382/2009 Sb., o státním dluhopisovém programu na částečnou úhradu nákladů spojených s odstraněním následků škod způsobených záplavami a povodněmi v červnu a červenci 2009, po úvodním slově zástupce předkladatele Mgr. Petera Chrenka, náměstka ministra financí ČR, po zpravodajské zprávě senátora Igora Petrova a po rozpravě.

Výbor

- I. Doporučuje Senátu Parlamentu České republiky schválit návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou.

- II. Určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu senátora Igora Petrova.
- III. Pověřuje místopředsedu výboru senátora Igora Petrova předložit toto usnesení předsedovi Senátu.
Tolik z jednání výboru. Děkuji.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji panu senátoru Petrovovi. Ptám se, zda někdo navrhuje podle § 107 jednacího řádu, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat. Nikdo přihlášen není, otevírám rozpravu a hlásím se do ní jako první. Jelikož jako předsedající se nemohu přihlásit do rozpravy, paní kolegyně mě zastoupí. Děkuji. Omlouvám se kolegovi Sefzigovi, který celou dobu čekal, až se bude moci přihlásit, ale byl jsem rychlejší.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdušková: Do rozpravy se hlásí jako první pan místopředseda Senátu Jiří Šneberger. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Vážená paní předsedající, pane premiére, kolegyně a kolegové, mám pouze dotaz. V návrhu zákona je přívěsek, že je to na povodně v roce 2010. Znamená to, že z těchto dluhopisů je možné financovat nejenom povodně, které proběhly, které teď probíhají, ale které ještě možná proběhnou. Aby bylo jasno, že se to netýká jenom těch povodní, které proběhly před třemi týdny. To je jenom takový dovětek, abychom si tady neříkali, že za měsíc tady bude další novela tohoto zákona, že budeme vydávat další dluhopisy na další proběhlou povodeň. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdušková: Děkuji také, pane místopředsedo. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan senátor Luděk Sefzig, pan zpravodaj.

Senátor Luděk Sefzig: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, vážený pane premiére, děkuji za dotaz, který vznesl kolega Šneberger. Protože jak sleduji zpravodajství, stoupá právě v mém volebním obvodu jeden potůček, který dovede způsobit záplavy, je to Padrťský potok, který pak pokračuje v Klabavce.

Mám ještě jiný dotaz. Pane premiére, využijí vaší profese – statistika. Povodeň je typickou pojišťovnickou událostí. Sám jste to zmínil v předchozím projevu. Mě by velmi zajímalo, jak to vypadá analyticky, jaká je analýza posledních let, posledních povodní, která část byla hrazena z pojištění, která část byla vůbec pojistitelná, jestli tam byly budovy, které nebyly pojistitelné. Zajímalo by mě, jestli lze i toto ekonomicky vyjádřit, ten poměr – škody, které se hradí z pojištění komerčního a škody, které musíme hradit ze společných, veřejných prostředků, a škody, které eventuálně hradit nemusíme.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji panu senátorovi Sefzigovi. Nikdo další se do rozpravy nehlásí. Končím rozpravu a dám slovo panu premiérovi. Prosím, pane premiére, máte slovo – vyjádřit se k obecné rozpravě.

Předseda vlády ČR Jan Fischer: Pane předsedající, paní senátorky, páni senátoři, děkuji za slovo a možnost reagovat.

První otázka, která padla – ano, na celý rok 2010. Chce se mi pevně věřit – ne, já to snad ani neřeknu, aby nepřišly – ne tyto povodně, ale nějaká úplně šílená

další katastrofa, která by vedla k nějakým dalším vynaloženým výdajům. Jako kdybych nic neřekl. Znamenalo by to samozřejmě nějakou změnu. Jinak i na pokrytí škod z povodní, které teď bohužel běží, počítáme s maximem tří miliard, ale ještě se schopní si přetáhnout po jednání s EIB nevyčerpané prostředky, které byly určeny na loňský rok. To je odpověď na tuto otázku.

K druhému dotazu. Prostředky – rozdíl mezi tím, co šlo z pojištění a co šlo z jiných zdrojů, především státních, evropských regionálních, zkrátka z veřejných peněz – kvantifikovat lze. Teď vám to přesně neřeknu. Problém ovšem je, limit je v tom, že státní nebo veřejný majetek, infrastruktura apod., pojištěn není, vždycky to bude hrazeno ze státních či veřejných prostředků obecně řečeno, se zapojením případně evropských peněz. Pojištění se týká samozřejmě soukromého majetku. Tolik s metodickým komentářem. Když, tak dodám údaje, jaká ta proporce dosud byla.

To je z mé strany vše. Abych nezdržoval, pane předsedající, původně jsem svého pobytu mezi vámi chtěl využít k tomu, že se s vámi budu loučit. Ještě tak neučiním. Ne proto, že bych si dělal iluze o délce svého pobytu. Naopak, přál bych si, aby to už dlouho netrvalo. Ale domluvil jsem se s panem předsedou Sobotkou, že ještě zaskočím na vaši příští schůzi, a tam tak učiním. Takže, abyste to nebrali jako nezdvořilost, že odtud dneska odejdu a neřeknu ani „na shledanou“ po ročním pobytu v pozici předsedy vlády. Takže to necháme napříště. Děkuji za pochopení.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji, pane premiére. Takže loučení proběhne příště. To byla další informace, kterou jsme se dozvěděli. Dám slovo garančnímu zpravodaji panu senátoru Petrovovi. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Igor Petrov: Myslím, že oba dva dotazy byly zodpovězeny, ten druhý spíš vysvětlen. Jen bych doplnil u prvního dotazu – v původním návrhu zákona se jednalo o sedm miliard Kč. V současné době je vyčerpáno něco přes čtyři miliardy, to je ten zbytek, o kterém mluvil pan premiér, a k tomu ty tři. Ale to je právní rámec, čerpat se bude na základě předložené dokumentace.

Místopředseda Senátu Jiří Šneberger: Děkuji panu senátoru Petrovovi. Byl podán návrh schválit, kolegyně a kolegové, znělkou přizvu nepřítomné do sálu.

Kolegyně a kolegové, byl podán návrh **schválit návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou**. V sále je aktuálně přítomno 54 senátorek a senátorů, kvórum 28. Dovolte, abych zahájil hlasování.

Kdo je pro návrh, ať stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu? Ještě chvíli počkáme, ať stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Konstatuji, že v hlasování pořadové č. 5 se z 56 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 29 pro vyslovilo 54, nikdo nebyl proti. **Návrh byl přijat.** Děkuji panu premiérovi, děkuji i vám.

Tímto jsme vyčerpali program 21. schůze.

Sejdeme se na další schůzi 23. června. Kolegyně a kolegové, děkuji. Hezké odpoledne a na shledanou.

(Jednání ukončeno ve 14.50 hodin.)

Těsnopisecká zpráva
Senátu Parlamentu České republiky
7. funkční období - 21. schůze
Vydává Kancelář Senátu, Odbor organizační
Valdštejnské nám. 4/17, 118 01, Praha 1

WWW.SENAT.CZ (DOKUMENTY A LEGISLATIVA) – TĚSNOPISECKÉ ZPRÁVY